

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraja, za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiri-
stopne pečit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na colovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“.
Opravništvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročila, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši

Gozdi naši — barikade naše!

(Konec.)

Če pogledamo glavni stan našega naroda, iz katerega, kakor povsod drugod, vsi drugi stanovi, kakor rodilni se iz nja, tako tudi dalje svoje gnotne in daševne sile zajemajo, če pogledamo našega kmeta, naši bodemo dva strogo ločena značaja, naši bodemo poljanca in gorjanca, naše gore, šume sina. Pojdimo v krčmo (in v teh najdeš sploh veliko če nisi slep) v kakem trgu in mestu ležečem mej goro, gozdom in ravnino v katero kmet zabaja. Vidimo v tej krčmi dva po obleki uže ločena kmeta. Poljanec se je pripeljal, v hlevu krčmarjevem mu stojita dva ognjena konja, obleka ali te tvarina javi trgovsko štacuno, srebrne gumbe nosi na oprsljaku, po krčmi trušno onegavi če se mu bokal pobije in vince po mizi razlije, ne mara za to, na tla pobriše starino po goldinarji, s kratka to je trden kmet, ki je nekaj in včasih zlo petičen, ki doma rad dobro živi, ki se včasih celo rad pohaha. Gozdov sin ne more brez žene prebiti, ta mora povsod zraven biti, pije ga tudi rad, ali on nosi v svojej torbi ali košari soboj domač kruh, mokvarski ne ugaja njegovemu, na težek kruh privajenemu želodcu tudi kako klobaso, in na tihoma, da krčmar ne vidi, kak putrh svojega vina, če ga ima. Njegova obleka za navadno nij se kupila pri trgovcu, v njegovej gorski vasi se je vsa napravila, srajca je hodna, le plašč starejših mož in navadno sukenco za praznike je kupil v mestu ali trgu, navadno je iz „tifelna“ in da ga trgovec nij pri nakupovanji opeharil, vzal si je domačega krojača, ki je nekaj pri vojcah vbadal in nekaj sveta in „tifelna“ videl, soboj. Ta mož tih posedal

po krčmi pri prvih poličih in se rad prav na stran, pri vratih ali za peč vsede, in če je po vinu razgrejen, ne bahači, vesel na vseh škripcih je, poje v zloženem koru z ženo, in vince razlito s kruhom zopet polavlja. To in jednako vidimo v krčmi in doma na obeh kmetov selih. Poljanec ložje več pridela, bolj bogato živi, — hribovec, gozda sin je ubožnejši, priboriti mu je težavno potrebno. Gora, gozd in ravan, delo, življenje tje različno in tudi ljud tu in tam je drugačen.

Gore sin je bolj žiljav, krepkejši na telesu in ognjevitejši na duhu, veselejši, njegov življenje je zmerno, nprav nepokvarjena. Poljanec je več omehkužen, se veliko s konji vozi, — dobro rejen tudi nij tako oprezen kakor hribovec, nprav v ravnini nij več tako nepokvarjena kakor v hribih; v ravnini se lahko vozari, vsega zlodja se navleče vanjo, prime se tu in tam kaj, ker je razpoloženo za sprejem novostij večje; poljanec pride večkrat v mesta in trge, hribovec le tedaj, če živino na sejm goni, ka dar davke plačuje, sol, usnje itd. nakupi, ali če hodi ženitna ali druga pisma delat, on nema toliko z mestjani in tržani opraviti, ne prime se ga lahko kaka novost, bodi dobra ali slaba; nezaupljiv je proti vsemu, kar nij gora rodila. Recimo kratko: gozd rodi čvrsto npravno, nepopačeno, zdravo, varčljivo, novostim nedosegljivo ljudstvo in v ravnini nij iskati toliko tega omenjenega in posebno ne toliko strogo konservativnega elementa. — Poljanec se rajši kultivira, (kultura se drži ravnine, kakor vozovi, v hrib ne leze rada.) in gozda, hribovja sin ostaje pri tem, kar ga je oče učil, ali svojih čvrstih sinov pošilja v ravan, ti obnovljujejo, kar se doli omehkuži po boljšem življenju; gore sinovi

nosijo zdravo, v dobrem zraku vzraslo telo, v katerem bister, v nevarnostih hribovja uvežban duh biva, v šole; življenje mej tema dvema kmetovalcema vrši se s kratka tako skoraj, kakor mej mestom in deželo.

Mesto degenerira, požre veliko eksistenc, dežela rekrutira nove, zdrave glave in telesa vanj. — Postavimo se zdaj na stališče celega naroda. Potovalec s palico v rokah je pri Spielfeldu nekaj opaziti moral: v gori za gozdom ima Slovenstvo svoje zadnje vedete proti Nemštvu, tam je še Sloven doma, v ravnini — nam ga je uže vzela nemška boza. — Ne bom dalje po tem poti hodil, ali eno še: nam Slovencem je gorá, gozdov velicij treba, to so naše barikade proti Nemštvu, če uže vse drugo ne pomaga, pri naših gozdov sinovih ne izda ni to ni ono orožje — trde buče — in tudi večja in vzajemno impozantna kultura Nemca bode zastoj pošiljala svojih saperjev — vojakov v te hibe — in stopimo na višje stališče: poglejmo Francosko, Angleško; velicij gozdov nemajo te dežele več, nemajo pa tudi od kod jemati obnavljajočih narodnih elementov, ki iz gozdov, gora sinov narodu novince za duševno delo podajejo, Nemcem še zdaj oziroma omenjenega elementa nij sile, ali pride jim prej, nego mislijo; nam Slovenom je v Rusiji gozdov, katerih lovca oko še nij premerilo, doli na Hrvatskem, kdo ne pozna nje šum, vsaj po pripovedanji in Črna gora, Srbija, teh dežel hribovski, gozdni značaj javlja se v činih njih sinov, po celem svetu so poznani. — Zatorej domoljubje, ne rušite gozdov, občine, posamezni bodite oprezni na naše barikade, gledite, da jih ne izvotljimo, sami sami ne poderemo, v krajih kakor Kras, — nemamo pogoja živeti.

S—c.

Listek.

Hči starega sodca.

(Izvirna povest, spisal Liberius.)

XI.

(Konec.)

„Kaj ne veste, da so v mestu zaprli mnogo imenitnih meščanov, ker so se puntali ali kali, zoper tujo vlado,“ meni župan. „Torej so sklicali vse župane tudi iz dežele skupaj in jim naročili, naj pazijo na vse in naznanijo gosposki najmanjši nered v soseskah.“

„Ali res?“ zazija Hrušvec in vsi sosede pri teh besedah.

„Tako, te Francose so hoteli natepsti, ali kali,“ nadaljuje suhi Kobilica.

„Nič več o tem, to je prepovedano govoriti zdaj. — Jaz sem vas le opominjal, da se varujmo nesreče,“ pravi resno župan,

pokazavši z žulavim prstom, da ima tudi zid sem ter tje ušesa.

„Kaj bodete neki? Take sile nij, in naši tudi nijso najslabejši, ko pride njih čas,“ meni ponosno Pikec, pokazavši s tem svojo nevoljo zaradi nevgodnih novic.

„Kaj pa, kaj tisti Martin Dragarjev, ki je za nekaj višjega pri Francozih, ali ste ga kaj videli ali čuli o njim?“ vprašuje suhi precej gluhi Kobilica.

„Števa neumna, ali ne veš, kako je?“ odgovarja Hrušvec. „Uže pred nekaj meseci je potegnil od vojakov. Neka ženska ga je menda zmešala in prišel je domu in se skrival nekoliko časa v obližji. In zaradi tega je obolel in umrl tudi Dragar pravijo, ker so ga obdolžili, da skriva svojega sina, ter ga nekaj dnij pripravil; ali sina vendar nijso dobili v pest, on je zvit, kakor kača, in je menda potegnil zdaj doli na Hrvatsko k tihotapcem, ali kali,“ beseduje

skrivnostno krčmar Rbar in napije županu in sosedom. „Bog mu daj večni mir, Dragarju! Pošten, petičen možak je bil, le ta mi ga je spravil v zemljo, ko bi bil še lahko živel, in bi bil. Ali zdaj je uže prestal in pretolkel ta svet.“

„Res je,“ migne župan, ginjen od teh besedij, in postavi pol kupe vina pred se.

Tako ugibljejo še precej pozno možakarji, pretresujejo in razdirajo važne in nevažne stvari in uganejo posled, ko se razkropé v poznej noči pred krčmo na vse strani, da je vojska strašna, zelo strašna in nesrečna strast in da ne molijo zastoj vsako nedeljo gospod župnik: Reši nas vojske, kuge, lakote itd. itd. in prav imajo.

K o n e c.

Vže v zemlji davnaj on leži,
V prah pada grad oholi,
Več pes ne laja, konj rešči,
Vse mrtvo je okoli.

Wordsworthon.

Ako potuje dandenes potnik po dolenj-

Vstane v Hercegovini.

V „Schlesische Ztg.“ piše nek dopisnik iz taborja vstajnikov, da je Slovenec Hubmajer, stavec iz Ljubljane, bivši avstrijski podčastnik pri artileriji, prevzel poveljništvo artilerije, kolikor jo hercegovinski vstaši uže imajo.

Iz Zadra se javlja „Obzoru“ prevažna vest, da se Turki umikajo iz Trebinja in so zapalili več vasi. Če važno trdno mesto Trebinje pride, ali če je uže prišlo vstašem v roke, potem se bodo dolgo držali. — „Vodja Marinović je izdal naše v samostanu Duži. Z meje Črne gore in iz Kotora je prišlo zopet 300 ljudi. — Vstaši so zapalili Ljubinje in Grabico.“

Iz Trsta se nam piše, da je šlo tudi 200 Poljakov (?) Hercegovincem na pomoč.

Neveseli pak ste dve novici iz Dalmacije. Avstrija je dovolila Turčiji, da sme svojo vojsko v Kleku preko avstrijske zemlje z ladij izkrcavati in v Hercegovino voditi; ali našim se brani, preiti v Hercegovino.

„N. Fr. Pr.“ piše: „Upornikom v Hercegovini se ne more odrekati, da so prav spretno začeli svoje operacije vršiti. Uže to, da so oni del dežele za glavno torišče svojega delovanja izbrali, ki je oklenjen od reke Narente in od dalmatinske ter črnogorske meje, kaže, da so pripravitelji upora z velicim premislekom delo započeli. Tudi lahko dobivajo orožja pomoči in morejo v Črnogoro svoje ranjence odvažati.“

Carigradski list „Turquie“, oficijozno turško glasilo, pravi, da je pri Trebinji kacic 3000 vstašev, ki so večidel Črnogorci in Dalmatinci. Razumeje se, da Turkom nij verovati.

Iz Belgrada se „Pol.“ brzojavlja, da je turška vlada izročila srbskej protest z oper proglaš, ki ga je izdal odbor, kateri nabira darove za Hercegovce. Torej če Srbija sedaj tako odgovori Turčiji, kakor srbski narod hoče, pa se vrue staro-srbska „evo rata s Turcima.“

Knez je prišel v Belgrad, a je bil pozdravljen od naroda z besedami: „Dobro došao, gospodar, rat (vojno) s Turcima.“ To je oficijalni telegram zamolčal.

skej strani sredi prijaznih vinogradov, zapazi temno, na pol razrušeno, v nebo kopiče zidovje, kolovskega gradu, slavnega spomina davnih bojev iz turških časov. Le samotna kapela poleg razvalin se še bojuje z uničevalnim zobom časa in stoji trdno in samotno, kakor nekdanj.

Sicer se ne opravlja v njej služba božja, kakor v minulosti, le samotni potnik stopi mimo gredé vanjo, občudujoč starodavno zidovje, in siv pastir išče v njej v hudej uri in nevihti zavetja.

V okolici pa še živi povest o strašnej smrti tu zapite Valerije, ki je planila v brezupu v grajski vodnjak in se vtopila.

Njeno truplo počiva v grajskej kapeli. Edina temna plošča nad njeno rakvo z napisom: Valerija, pričuje še dandenes o junškej, rodoljubnej, a nesrečnej hčeri — mestnega sodnika.

Ruski „Golos“ se drži v tem vprašanji prav premirno, da ne rečemo hujšega. Sicer dolgo našteva, koliko imajo turški Slovani trpeti pred Turki, posebno v Hercegovini, a naposled govori, kakor da bi Rusiji ne mudilo se, propad Turčije pospešiti.

„Ruski Mir“ se pak nekako boji, da bi iz propada Turčije Avstrija ne imela preveč dobička. On želi, da bi Srbija in Črnagora podedovali slovanske pokrajine.

Tudi tretje velike ruske novine se jednako hladno izražajo, namreč „Birževija Vedomosti“, katere v dolgem članku „Hercegovinske vstanije i nadežda tureckih i avstrijskih Slavjan“ na konec misel izražajo, da se ne dá vsemu zlemu z enim aktom konec storiti, da bi bilo najboljšje, ko bi se diplomacija dela lotila in Hercegovcem od Turčije boljše stanje in možnost napredovanja izposlovala. Potlej, — menijo „B. V.“, bi tudi srbska omladina pomirila se in „bez somnenija priznala bi neumestnost daljnješje opozicionnoj agitaciji, moguščej priversti toljko (le) k poterč uže priobčtennoj samostoja-teljnosti.“

Tiskovna pravda „Laibacher Tagblatt-a“.

(Dalje.)

Za grofom Korinskim nastopi vitez pl. Vestenek kot priča proti narodnemu dežel-nemu uradniku Kreču. Za generalije povprašan Vestenek pripoveduje, da je na Dunaji rojen, sedaj 29 let star, c. kr. okrajni glavar v Litiji. O dogodku pripoveduje, da je bil tisto noč na nekej privatnej soareji. Tako je prišel tudi k požaru. Tu je slišal necega gospoda razgrajati, a ga od početka nij poznal. Ta gospod je na „Feuerwehr“ zabavljaj. S katerimi besedami, tega g. Vestenek ne ve povedati. Tudi se je K. ustavljal policijskemu komisarju. Lasnik ga je potem dobro obrisal („heruntergeputzt“). On bi bil v stanu 15 prič navesti, ki so tudi slišale, da se je zabavljalo. On ne ve sicer, ali je bil Kreč kaj opit (angeheitert), vendar njegovo obnašanje je bilo tako. To razpravlja prič tako obširno in pledira četr ure, ponavljaje se kakor kak konfuzen tožitelj.

Kreč z odločnostjo izreka, da vse nij res, kar je Vestenek tu govoril.

Dr. Moše: Ali je Kreč šuntal k uporu, in s katerimi besedami?

Vestenek se besedij ne more domisliti, ali bile so nagle in ne vezane besede („hingestossene Worte“), iz katerih je bilo sklepati, da hoče Kreč reči: take nemške komande tukaj nij od strani policajne in požarne straže treba, tu naj se le slovenski govori.

Dr. Moše: Ali čudno je, da policijski nazornik, g. Bartolo, ki je ravno pred vami tu zaprisežno izpovedoval, vsega tega nij slišal in pravi, da se je Kreč njemu nasproti spodobno obnašal.

Predsednik: Dogodek se je še le potem razjasnil.

Vestenek pripoveduje, kako je večkrat v narodnih časnikih bral hujskanje na „feuerwehr“, kako potlej vsaka beseda pri ljudstvu lahko veliko izda, torej so bile tudi Krečeve besede, s katerimi je proti „feuerwehr“ govoril, nevarne.

Kreč s povzdignjenim glasom: Na svojo čast in poštenje izrekam tu, da „feuerwehr“

niti omenil nijsem ni z jedno besedico ne, proti vsemu kar jeg. Vestenek o tem govoril potestiram!

Po dr. Mošetu še enkrat vprašan, ne more se Vestenek posameznih besedij Krečevih domisliti.

Priča Koloreto konstatira, da je Kreč samo za pet minut bil od svoje družbe proč in je potem v kavarno prišel, ter dogodek mirno pravil. Priča sam na onem mestu nij bil, kjer je gorelo.

Priča pl. Alpi, uradnik pri c. kr. deželnej vladi, je pri Vesteneku stal in slišal velik hrup. Ali kaj se je govorilo, ne more povedati, ker slovenski ne ume. Vendar pravi, da je Kreč po slovenski rezoniral proti „feuerwehr“ in proti nemškemu jeziku.

Priča dr. Keesbacher, rojen Tirolec, se postavi s prekrizanimi rokami čez prsi in ima pričati o dopisu iz Bleda in dogodku z natakarnjem in Krečom. Domisli se, da je enkrat Kreča videl pri Petranu, potem pa je on šel proč in ga nij več videl. Po noči, ko se je vozil Keesbacher domov, je slišal, da so v sosednjem kupeji ljudje, katerih se pa ne domisli več, mej soboj govorili, da je Kreč pravil natakarnju slovensko „straf-predigt“.

Dr. Moše: Torej vi sami nijste bili zraven, ampak veste samo iz pripovedovanja drugih, neimenovanih.

Dr. Keesbacher pritrdi, da samo iz pripovedovanja drugih ve, sam nij ničesa videl, ter hoče oditi.

Dr. Supan opomni, da je ta priča v prvem izpraševanju še nek dogodek vedel povedati, ki kaže „prepirljiv“ značaj Kreča. Tega naj pove.

Dr. Keesbacher torej na to pripoveduje, da je on zdravil („als behandelnder Arzt“) v rodovini računskega svetovalca Siegrista in so mu tam pripovedovali, da je Kreč, ki zraven njih stanuje, enkrat, ko je bila njih hčerka na smrt bolna, kasno po noči s svojo ženo domov priropotal in pred svojimi vrati kričal: „živio Slovenci“. Keesbacher meni, da je bilo to na dan vižmarskega tabora.

Kreč: Nikdar nijsem mislil, da bom moral na tak „trač“ odgovarjati. 7 let stanujem v jednej hiši in vsi, ki z menoj pod eno streho stanujejo, mi morajo pričati, da se nijsem nikoli z nobenim prepiral. To kar g. Keesbacher pripoveduje je pa tako: Neko noč sem prišel iz kavarne domov, a sam, ne z ženo, in sicer pol leta kasneje, ko je bila Siegristrova hčer uže umrla in ker sem bliže svojih nego Siegristrovih vrat našel lonec žarečega pepela, poklical sem Siegristrove, naj svoj ogenj proč spravijo, da se nesreča ne zgodi. To je vse!

Keesbacher odide, priče nij nobene več, beró se Krečeva izpričala, ki so vsa dobra in ga hvalijo.

Sedaj hoče tožnikov zastopnik dr. Moše, da se beró tudi spričala o toženem Spitalerju in njegovem življenju.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. avgusta.

„N. Fr. Pr.“ glavno glasilo vlada-joče ustavoverne stranke, je bila v petek konfiscirana. Uzrok je politično jako važen.

Sama „N. Fr. Pr.“ namreč pravi, da je v tem članku govorila o avstrijskej politiki nasproti dogodkom v Hercegovini. V tem je državno pravdnštvo videlo §. 308 k. z. „N. Fr. Pr.“ sama zatrjuje, da je v članku naravnost odobraval vnanjo politiko, kakoršne se je vlada držala. — Čudno! V Ljubljani nas gospod Ščetina konfiscira, ker smo Hercegovcem prijazni in svojo simpatijo z nedolžnim tiskom objavljamo, na Dunaji se konfiscira list, ker odobrava Hercegovcem neprijazno vladno politiko. Čudno!

Iz **Dunaja** hité brzojaviti, da so Andrassy in njegovi uradniki v ministerstvu vnanjih zadev zopet dobili odpust in so odšli iz Dunaja. To ima pomeniti, da položje na zunaj nij nenavadno in da velicega boja v vzhodu nij še pričakovati.

V **Pragi** so v soboto praznovali 25 letnica biškopovanja kardinala Schwarzenberga. Telegrami v nemških listih poročajo, da je svetkovina fiasško naredilo in dokazala izredno malo število klerikalnega elementa v Pragi. Verjetno je, ker znamo, da tudi Staročehi nijso baš klerikalni.

Vnanje države.

Srbski „Vidovdan“ se v zadnjih treh listih zopet močno trudi, navdušiti Srbe za novo knjeginjo Natalijo, in kadi „svetle mladence.“

Iz **Carigrada** se telegrafira žalostna vest: „Turška vlada je prejela od strani Srbije in Črne gore formalno zagotovilo, da te državi ne boste podpirali vstanka v Hercegovini.“ — Carigradske vesti nijso zmirom resnične, za to čakajmo dejanskega razvijanja.

Angleška kraljica je 13. t. m. zaprla parlament s prestolnim govorom, v katerem se, kakor navadno, izraža upanje, da se bode mir ohranil, ker je Anglija z vsemi državami v dobrih razmerah. — S kitajsko vlado se razpravlja o kaznenji onih Kitajcev, ki so umorili Angleža Margaryja. Kolonije angleške se vedno bolj razcvetajo.

Dopisi.

Iz Gradca 13. avg. [Izv. dop.] Da ne bi mislilo se, da je letošnji kmetijski tečaj za učitelje zaspal, ker se nij nikjer kaj bralo o tem, naznanjam „Slov. Narodu“, da se je praktični tak tečaj pričel v Gradci 9. t. m. za one učitelje, ko so bili lansko leto tukaj v teoretičnem tem tečaju. Učilni načrt za teh 28 dnij nam je bil takov vročen. Živaliznanstvo živinozdravništvo in živinorejo prednaša gosp. dr. H. Klingan, dež. živinozdravnik za Štajersko, po 2 uri na dan. Gojzdnarstvo gosp. prof. na tehniki Schmirger po 2 uri na dan, poljedelstvo, poznavanje raznih prstij in gnoja poznavanje splošnega rastlinstva pa posamnih rastlin 2 uri na dan dr. Wilhelm, vsevselični profesor. Zatem na vrsto: sadjereja, naravoslovje in izleti na deželo v kmetijski poduk dr. Sander, učitelj na tukajšnjem učiteljskem izobraževališči. Vse te predavanja so deloma v dež. živinozdravnišnici, Joaneumu, in v uč. izobraževališči. Reči se mora, da so izvrstne moči pozvane navedene predmete za prednašati; ali le en glas je, da je baš jako smelo zahtevanje, ko se toliko zelo imenitnih predmetov hoče vzeti v teh kratkih dneh. Gospodam učiteljem je odmerjeno gradivo, kolikor da ga je za vzeti, toda kaj hoče bore slušatelj ki je tako zelo vprežen na šolsko klop. Ko bi v prihodnje še utegnil obstati tečaj, bi bilo za svetovati, da se malo na dalje raztegne, in pa, da bi se kolikor bi bilo naj več mogoče, dejansko in po vzgledih podučevalo, osobito ker izvrstnih moči

za vsako stroko kmetijstva je tukaj gotovo, ki si na moč prizadevajo ravno primerno izbrati in predavati. Več o tem v svojem času.

Domače stvari.

— (Zavoljo naše konfiskacije.)

Tudi v zadnjem nam došlim broji češkega „Pokroka“, ki nij bil konfisciran, nahajamo izkaz denarja temu praškemu listu došlega za ranjene Hercegovince. Isto tako zadnji zagrebški „Obzor“ uže izkazuje 2500 glđ. Torej, ker je bil naš „Slovenski Narod“ zaradi jednacega izkaza v petek konfisciran, velja gotovo pod Widmanom drug avstrijsk zakon nego pod Webrom, Rodičem in Mažuraničem, da si vsi jednega cesarja služijo! „Erklärt uns Graf“ itd. Se-li mar s tem pravni čnt krepí? G. Ščetina?

— (Liberalno vladanje z žandarmerijo.) V nedeljo je bil na Lescah na postaji c. kr. vladni komisar Jabornegg s 7 žandarmi z bajoneti. Čakali so vlaka iz Ljubljane in pa revolucionarnih Hrvatov ter državi pogibeljnih Slovencev. Ko je pa separaten vlak pripeljal nas v Lesce precej malo in ker je nemškutar Jabornegg mej nami večjidel zapazil skromne, nepolitične in nenevarne Heinejeve „filitre, ki v nedeljskej suknjici skakljajo lepo naturo občudovat,“ videl je smešnost svoje ekspedicije, in skríl je, sramovaje se pred ljudmi, svoje žandarme v neko kancelijo in v Bledu smo potem videli le dva. — Živio nemšk liberalizem!

— (Iz policijskega življenja.)

Piše nam tukajšen bralec našega lista 13. avg. Včeraj v petek po pólu dne ob 2 sta prišla dva policaja necega pijanega delavca, ki je ležal na starem trgu v ozki ulici pri Travnovi hiši in nekoliko kričati začel. Namesto, da bi bila pijanca potolažila in na miru pustila, polivala sta ga z vodo, tako da je bil od nog do glave moker kakor miš in voda je kar lila od njega. Močan korenjak, kakoršnjih se le malo vidi, nij hotel vstati niti iti s policaji, tudi na kviški ga dva policaja spraviti nijsta mogla. Ko je potem pijana para čutil, da leži v luži in da teče voda okolo njega, vstal je sam. Policaja ga primeta sedaj vsak za jedno roko in hočeta ga peljati naprej; pijanec se zoperstavlja in nijsta ga mogla oba nikakor spraviti z mesta; vila sta mu roke na vse strani, kakor da bi mu jih hotela zlomiti. Mej temi je bilo došlo mnogo gledalcev, marsikaterega je jezila ta neprijetna scena. Uže truden pijanec nij se mogel več braniti ker v tem hipu je priskakljál še tretji policaj, vržejo pijanca na tla, zvežjo mu roke in noge, iznujejo mu škornje in denejo ga potem v trugo v koji bolnike nosijo in katero sta ravno dva delavca od magistrata prinesla. Zvesti velikanske zmage nad pijancem korakali so policaji ponosno za trugo proti magistratu, dalje za njimi pa kakor pobožni pogrebci ljubi naši poulični pobalinje.

— (Na Bled) je šlo zadnje nedeljo s posebnim vlakom na Rudolfovej železnici iz Ljubljane kacih 150 osob. Več bi jih gotovo bilo, ko bi se bil poseben vlak bolj naznanil. — Tujih gostov je letos v Bledu precej mnogo.

— (Baron Šmerling) bivši drž. minister je šel v soboto skozi Ljubljano na Gorenjsko.

— (Iz Idrije) se nam piše: Idrijsko c. kr. rudarsko gledališče pod vodstvom g. M. Hermana obhaja tudi letos slovesno rojstveni dan Nj. Veličanstva našega presvitlega cesarja Franja Josipa I., v ta namen predstavljali se boste dve igri Koernerjevi i sicer: „Der Nachtwächter“ in „Die Gouvernante.“ — Vse role so v dobrih rokah in nadejati se je jako zanimivega večera. Na tančnejše o vspehu i o gledališču našem sploh po predstavi.

— (Plod germanizacije.) Goriška „Soča“ piše: „Profesorji se pritožujejo, da dijaki ne znajo nemškega; torej je vsa germanizacija pri nas le ovira in zavira, pa ne pospešuje omike. — Glede šolstva je pri nas pač čudna zmešnjava, skoro bi mislili, da je ves cilj le germanizacija; nauk pa postranska reč. — Zlati časi nemške kulture v Avstriji!“

— (V Zagrebu) je izdal Andrija Hajdenak, učitelj glavne šole, knjižico pod naslovom „Tjelovježba v pučkoj školi“. Knjižica ta obsega na 56 staneh najpred kratko a precej dobro pisano zgodovino razvitja telovadbe, razlaga potem nje korist in važnost za razvoj človeški, zatem slede razne proste vaje in 19 telovadskih iger. Knjižici je pridejan obris grške telodanice. — Ker ima knjižica tudi lahko umljivo hrvatsko terminologijo in jako praktičen komando, se priporoča tudi slovenskim učiteljem. Dobiva se pri pisatelju samem in pri Hartmanu v Zagrebu za 40 novčičov.

Poslano.

Slavno uredništvo naj blagovoli sledeče kot odgovor na dopis iz Središča v „Slov. Nar.“ od sobote 7. avgusta št. 178 sprejeti: Ker ga mej odborniki občine Obrežke nij odbornika, katerega ime bi se počelo s črko „V.“ razen g. Verbančiča (se razume mej zastopniki Grab) in ker g. Verbančiča v tedanjej seji, ko se je zaključilo njivo v najem dati, nij bilo navzočnega in ker sem se jaz res potegoval, da se njiva v najem dá, in ker sem jaz po zaključji in povelji kot blagajnik občine grabljenske dal naznaniti, da bi se njiva v najem dala, in ker me je uže več sovaščanov na dopis v „Slov. Nar.“ pozornega storilo, ki so trdili, da je ono meni odmerjeno, naj ti bo torej, dopisniče, odgovorjeno, ker si se vrezal brez noža in prasníl, kjer te ne skeli. — Res je občina grabljenska učitelju Karničniku (ne Postružniku, tam kjer si je Postružnik njivo oral, se sedaj gosí kopljejo!) kos občinskega zemljišča kot njivo odstopila, z dogovorom z drugimi občini, da bodo one mesto njive 2000 „rajnški šajna“ plačale (kar pa se dosedaj še nij zgodilo.) In zakaj se mu je dala njiva? Da opravlja učitelj (kakor je to prej navadno bilo, dokler še nij bila dana nova šolska postava) tako imenovane „mežnarske posle“, tedaj kot „mežnarju“. Dokler je opravljal učitelj „mežnarske posle“ in tedaj „mežnar“ bil, mu nij občina kratila njive si obsejavati. Ali plačuje se navadno tako dolgo, dokler se dela in posel opravlja i tistemu, kateri dela in posluje. Ker tedaj sedaj učitelj „mežnarskih“ poslov ne opravlja več in nij več „mežnar“, ne more več kot učitelj plače „mežnarske“ zahtevati; tako je mislil grabljenski odbor in še misli ž njim vsak, ker tako zdrava pamet kaže!

Gotovo tedaj učitelj ne more zahtevati, da bi Grabe ono njivo učitelju kot nameček v last prepuščale, posebno ker zdaj nij več jeden učitelj, nego trije! — Razen tega pa bi tudi šolski svet, učitelj, in ž njim tudi ti dopisnik moral vedeti, da po nobenej postavi ne smé učitelj posestva občinskega imeti, brez da bi se mu to k plači vračunilo!

Razen tega tudi nobena posamezna občina ni dolžna dvojega bremena nositi. — In da si nij odbor in ž njim V. premislil, in da se ne bo spekel, boš kmalu videl! Kdor se na zadnje smeje se najbolje smeje.

Kar se občinskega odbora tiče, ne znam ali more tak dopisnik o njem prav soditi, ki niti ne ve kdo je odbornik. — Kar pa se palme (ali po dopisnikovem jagujeda, katerih še imamo nekaj le v Majarščaku) tiče, res nij lepo in v redu, da še tam leži, kjer jo je vihar izrul. — Pa zakaj bi jo ravno jaz, ki nijsem odbornik in tedaj večjih dolžnosti za red v občini skrbeti nemam, kakor vsak drugi sovaščan, odstraniti moral? Pa da bi tudi odbornik bil, ne bi mogel drevesa s pota spraviti, ker nij na potu ampak čez potok leži in potok nij pot, ker tam hodijo le gosi, race, ribe — in kak pijanec, ki mu bližnji krčmar veter napravi! Tudi ne izprevidim, zakaj bi to bilo ravno delo enega odbornika. Zakaj torej v občinskih zadevah osebnega pikanja? — Kar se potev tiče, le toliko dopisnik: ali še nijsi dolgo na Grabah, ker drugači bi gotovo moral napredek zapaziti, ali pa nikamor z Grab ne prideš, ker videti bi moral, da tudi bližnje občine nemajo bolj-ših potov, ali pa ne veš, kaj so občinski poti! — Kar se pa vodotoka ali kanala, ki ga zahtevaš, tiče, ne vem, ali bi kanal, ki bi ga bila grablenska občina dolžna napraviti, zadostoval, ker gotovo, dopisnik, veš, od kod se smrad steka in tedaj bi tudi moral vedeti, kdo bi se moral v prvej vrsti za kanal brigati! Vidiš tedaj dopisnik, da jaz ravno tako tebi lahko viknem: „le na delo, tukaj ga je dovolj,“ ker sva obadva (vsaj po tvojem dopisu) sovaščana in imava tedaj jednake dolžnosti.

No, ker sem pa uže pri delu, tedaj še ostalo v dopisu preglejmo! „Imamo tudi drevesnico, v kateri je uže lepo število dreves nasajenih, kjer se otroci v sadjereji podučujejo.“ Človek, ki to čete, bi si mislil, bog ve kakova drevesnica je to! Pa kaka je? Taka, da bog pomagaj! Koprive, žive in mrtve, kranjske uši, „jonoš“, fižol, koruza, krompir in še drugo dražje s suhim trsi nahajaš v njej. Res, da so tudi drevesca v njej. Pa koliko? Gotovo za štiri leta premalo.

Matija Vuk,
posestnik na Grabah.

Evropa.

14. avgusta:

Evropa: Noli iz Celja. — Kienzl z gospo iz Grada.

Pri Stonu: dr. Gerbec iz Idrije. — Drehsler iz Dunaja. — Bolofio iz Trsta. — Hajek iz Štajerja. — Casani iz Trsta.

Pri Malici: Reder iz Gorice. — Ivanetič iz Koroškega. — Puschner iz Dunaja. — Pirker iz Trebovelj. — Satler iz Dunaja. — Kukovec iz Ptuja. — Wurzer iz Grada. — Bauer iz Dunaja.

Pri Zamorec: Podkrajšek iz Gorenjskega. — Aleš iz Grada. — Vidic iz Celja.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicini in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; železe i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenca in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj. Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v

izdajatelj in urednik Josip Jurčič.

scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prs- nih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih družtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam glede vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpfern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moja pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za straš- nimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry po- polnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, prvi profesor

medicinske na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 3. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdra- vila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Ara- bica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenju.

Št. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanja in hipohondriji.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na nepre- bavljenji, nespanji in hujšanju.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, sluša- telja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

Št. 75.928. Barona Sigmo 10 letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na oeni, gledé hrane.

V plehastih puščah po pol funta 1 gold. 50 kr., i funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun- tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalesscière-Biscuiten v puščah 2 gold. 50 kr. in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 ta- lo gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold.

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Du- naju, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v In- sbruku Dischtl & Frank, v Celovci P. Bir- nacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru M. Morid, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čer- novicah pri N. Snirhu, v Oseku pri Jul. Da- vidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberranz- meyr, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaž- dinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specijalskih trgovcih: tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštnih nakaznicah ali povzetjih. (200)

Poziv!

Te dni je prišlo na slavno direkcijo užitnine v Ljubljani anonimno poročilo o meni, polno lažij in obrekovanja, tako, da zaradi svoje česti ne morem opustiti, poročitelja javno pozvati, da naj mi naznani svoje ime in mi dokaze tega obrekovanja navede, ako ne, ga pa s tem javno kot hudobnega denuncijanta, kruhobornega malovrednika in pravega lažnika razglasim.

Ribnica, 13. avgusta 1875.

Gregor Mlač,

(279)

vinski najemnik.

Preklic.

Podpisani okrajni šolski svet objavlja, da se razpis učiteljske in podučiteljske službe v Hrastniku, dne 21. julija t. l. preklicuje.

Okrajni šolski svet Laški trg,

dne 15. avgusta 1875.

(278)

Predsednik: Haas l. r.

LOKALNA BORBA 16. avgusta.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Štorni drž. dolg v bankovcih	70	glđ.	85	kr
Štorni drž. dolg v srebru	74	„	15	„
1860 drž. posojilo	112	„	70	„
Akcije narodne banke	931	„	—	„
Kreditne akcije	216	„	80	„
London	111	„	50	„

Napol.	8	91
C. k. cekini	5	26 1/2
Srebro	101	15

Oglas.

Obrtniško društvo za denarno pomoč v Novem mestu

(vpisano tovarištvo z omejeno zavezo)

daje p. t. občinstvu na znanje, da je 1. av- gusta t. l. svoje delovanje pričelo.

Društvo sprejema vloge in plačuje vsako leto 5 od sto, proti 14 dnevnomu odpove- danju.

Kredit zamorejo v smislu pravil zahte- vati le društveniki.

Društveništvo pa pridobi, kdor

1. se po pogodbah sploh pravno zave- zati zamore;

2. za sprejetje v društvo prosi in ob- ljubi izpolnovati po pravilih določene dol- žnosti;

3. vstopnino 2 gold. a. v. plača;

4. Opravilni delež 50 gold. avst. v. tak- koj pri vstopu popolnem vplača, ali se pa zaveže, ta znesek doplačati z doplačili, ka- teri pa morajo vsaj 1 gold. a. v. za mesec iznašati.

Vse drugo se razvidi iz društvene po- godbe t. j. društvenih pravil, katerih nati- sneni eksemplari so po želji za stonj dobé pri podpisnem raznateljstvu. (274—2)

V Novem mestu dne 1. avgusta 1875.

Ravnateljstvo društva.

Piccolijeva lekarna „k angelju“.

Farmacijske specialitete

Gabriel Piccolija,

lekarja v Ljubljani, na dunajske cesti.

Anaterinova ustna voda in zobni

prašek. Boljši, nego vsaka druga zobna voda in zobni prašek, pravo sredstvo zoper zoboból in ustne bolezni, zoper gnjilobo in mahanje zob, zoper differitis ali vnetico grla in skorbut, prijetnega duha in okusa, krepi dalje zobno meso, in je sploh neprimerljivo sredstvo za či- stenje zob. Kedor ga enkrat poskusi, dal mu bode gotovo prednost, vzlic vsim enakim izdel- kom. 1 steklenica 60 kr., 1 škatlja 40 kr.

Ribje olje, pošiljano na ravnost iz mesta Bergen na Norveškem, brezkusno in ne slabo- dišeče, 1 originalna steklenica 80 kr.

Pravi sajdlivec pulver. Nareja se z čisto kemičnih tvarin. 1 škatlja 80 kr., 1 tucet škatelj 6 gold. 60 kr.

Pravo vinsko žganje z soljo, v pomoč bolehnemu človeštvu, pri vsih notranjih in vnanjih prisadih, zoper večino boleznij, po- sebno za vsakovrstne rane itd. 1 steklenica 40 kr.

Elikzir iz Kine in Koke. Najboljši do sedaj znani želodečni likér. Pospešuje cirku- lacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Glycerin-Crème. je posebno izborno sred- stvo zoper razpokane ustnice in kožo na rokah. 1 flacon 30 kr.

Lancaster-lilijna voda. Toaletni zaklad. Specijalno, da se ohrani koža krasna, nježna in mehka, se jej daje prednost pred vsimi umivalnimi vodami, lepoticjem in lepoticnim sredstvom, katera so često škodljiva. 1 stekle- nica 1 gold.

Rajzevi pulver. Izključljivo iz vegeta- bilnih tvarin, posebno zdrav za kožo, katerej podeli izvorno brhkost in čvrstost, kar se na- haja le pri mladini. 1 paket 10 kr., 1 škatlja 40 kr.

Sok iz Tamarinde. Po mrzlih sredstvih iztlačen. Učinkuje znamenito krepilno in olaj- šajoče. 1 steklenica 40 kr.

Neizmotljivo sredstvo zoper mrzlico. Učinek tega léka je dokazana istina in vsaki bolnik, ki je lék uže poskusil sam na sebi, se bode radostno prepričal, da je najmočnejše in zanesljivejše sredstvo do sedaj znanih zoper ponavljajočo se mrzlico. 1 steklenica 80 kr.

Naročila se izvršujejo vračajočoj se pošto proti poštnemu povzetju. (132—81)